

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-310/2013. számú ügyben**

Előadó: dr. Zemplényi Adrienne
dr. Láposy Attila

Az eljárás megindítása

A szociális szférában dolgozó egyik civil szervezet fordult hozzám panasszal, az Érpatak község honlapján szereplő, a szociális tűzifa kiosztásának speciális, az ún. Érpataki Modell szerinti kiosztásával összefüggésben. A beadvány szerint a település honlapján, valamint a helyi lakosokhoz szórólap formájában eljuttatott, a szociális tűzifa igénylésére vonatkozó hirdetmény szövege sérti az alapvető emberi jogi normákat.

Tekintettel arra, hogy a beadvánnyal összefüggésben felmerült az Alaptörvényben nevesített *jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményének*, illetve az *emberi méltósághoz való jog, valamint az egyenlő bánásmód követelménye* sérelmének gyanúja, illetve különös figyelemmel az Ajbt. 1. § (2) bekezdésének d) pontjára, miszerint az alapvető jogok biztosának kiemelt feladata az egyes hátrányos helyzetű csoportba tartozó személyek jogainak védelme, ezért az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 20. § (1) bekezdése alapján vizsgálatot indítottam.

A vizsgálat eredményes lefolytatása érdekében az Ajbt. 21. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján az ügyben tájékoztatást kértem Érpatak Község polgármesterétől, illetve a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal vezetőjétől.

Az érintett alapvető jogok és elvek

- *a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye* (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”);
- *az emberi méltósághoz való jog* (Alaptörvény II. cikk: „Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz.”);
- *az egyenlő bánásmód követelménye* (Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdés: „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”)
- *a szociális biztonsághoz való jog* (Alaptörvény XIX. cikk (1) és (2) bekezdés: „Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg.”);

Az alkalmazott jogszabályok

- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.)
- a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Sztv.)
- a helyi önkormányzatok szociális célú tűzifavásárláshoz kapcsolódó kiegészítő támogatásáról szóló 59/2012.(XI. 28.) BM rendelet

A megállapított tényállás

1. A Belügyminisztérium 2012. október 28-án, a Magyar Közlöny 158. számában tette közzé a helyi önkormányzatok szociális célú tűzifavásárláshoz kapcsolódó kiegészítő

támogatásáról szóló 59/2012. (XI. 28.) BM rendeletét. A BM rendelet 1. és 2. számú melléklete tartalmazta azoknak *a településeknek a listáját*, amelyek a Belügyminisztérium döntése alapján szociális tűzifa kiosztására jogosultak.

A BM rendelet szerint a *támogatás feltétele*, hogy a települési önkormányzat a szociális rászorultság szabályait és az igénylés részletes feltételeit *önkormányzati rendeletben* határozza meg. Ebben, az önkormányzat által megalkotott rendeletben a szociális rászorultság szempontjait pedig akként kellett meghatározni, hogy a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény szerinti aktív korúak ellátására, időskorúak járadékára, adósságkezelési támogatáshoz kapcsolódó adósságcsökkentési támogatásra, vagy – tekintet nélkül annak természetbeni vagy pénzbeli formában történő nyújtására – lakásfenntartási támogatásra jogosult *előnyt élvezzen*, és háztartásonként *legfeljebb 5 m3 tűzifa* biztosítására kerüljön sor.¹

A BM rendelet alapján Érpatak község is jogosulttá vált szociális tűzifa kiosztására, amely lehetőségről a település önkormányzata *a lakossághoz eljuttatott szórólapon*, illetve *honlapján* tájékoztatta a rászorulókat.

A közzétett hirdetmény azonban a szociális tűzifára való jogosultság feltételeit a BM rendeletben megállapítottól eltérően, a jogosulti kört leszűkítve, megtévesztően tette közzé, túligénylés esetére pedig „sajátos” rangsorolási szempontokat határozott meg. A hirdetmény a következőket tartalmazta: *„Túligénylés esetében a benyújtott kérelmek közül kiemelt rangsorolási szempont lesz az, hogy az adott család tagjai milyen mértékben tartják be a közösségi együttélés szabályait, mennyire felelősségteljesen gondoskodnak gyermekeikről, a felnőttek megtesznek-e mindent családjuk sorsának javításáért, a családok mennyire akadályozzák az önkormányzat és egyéb hatóságok munkáját, mennyiben rontják településünk jó hírnevét, milyen mértékben segítették a körözött és elfogott bűnözők bujkálását, a közmunka során milyen szorgalommal és mennyire tisztességesen s megbízhatóan végezték el a rájuk bízott feladatokat, és mennyire együttműködők a problémák megoldása során. Amennyiben ezen szempontoknak alapján méltatlannak minősül valamelyik család, akkor kérjük, hogy ne fáradjon a kérelem beadásával és fölöslegesen ne terheljék az önkormányzat ügyintézőit, mert a kérelmük el lesz utasítva. (...) Az elbírált kérelmek alapján, minél előbb, lehetőleg 2013. január 14. és január 18-a között tervezzük kiosztani a tűzifát, elsősorban az arra érdemes beilleszkedő és példamutató életformát élő, Érpatak jó hírnevét ápoló, és a települést építő családok részére.”*²

A hozzám forduló civil szervezet elnökének álláspontja szerint *a hirdetményben megjelenített elosztási gyakorlat* nem felel meg sem a szociális ellátások elosztására vonatkozó törvényi szabályozásnak, sem az alapvető emberi és állampolgári jogok szellemének és betűjének. A létszükségletet biztosító szociális javakat ugyanis nem lehet az

¹ A helyi önkormányzatok szociális célú tűzifavásárláshoz kapcsolódó kiegészítő támogatásáról szóló 59/2012. (XI. 28.) BM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján a támogatás feltétele, hogy az 1. és 2. mellékletben meghatározott települési önkormányzat a szociális rászorultság szabályait és az igénylés részletes feltételeit rendeletben határozza meg, amelyet a 6. § szerinti elszámoláshoz csatolni kell. A BM rendelet 2. § (2) bekezdése előírja, hogy az (1) bekezdés szerinti rendeletben

- a) a szociális rászorultság szempontjait akként kell meghatározni, hogy a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény szerinti
 - aa) aktív korúak ellátására,
 - ab) időskorúak járadékára,
 - ac) adósságkezelési támogatáshoz kapcsolódó adósságcsökkentési támogatásra, vagy
 - ad) - tekintet nélkül annak természetbeni vagy pénzbeli formában történő nyújtására - lakásfenntartási támogatásra jogosult előnyt élvezzen, és
- b) háztartásonként legfeljebb 5 m3 tűzifa biztosítására kerüljön sor.

A BM rendelet 2. § (3) bekezdése alapján a települési önkormányzat a szociális célú tűzifára való jogosultságról határozattal dönt.

² A szórólap megtalálható a jelentés 1. számú mellékletében.

elemi létszükséglet mérlegelésének hiányában, önkényes módon, szubjektív alapon, rendellenes kiválasztási kritériumok alapján elosztani.

A beadványozó arról is tájékoztatott, hogy a hirdetmény szövege a mérvadó szociális szakmai közvélemény szemében nem csupán alapvető jogi normákat sértő, hanem e jogszerűtlen hatalomgyakorlás a szociálpolitikai, szociális szakmai területen dolgozók *alapvető szakmai, hivatásbeli normáival is ütközik*. Álláspontja szerint a hasonló szabályozási és hatalomgyakorlási módszerek esetleges elterjedése a szociális szakma európai hagyományainak megfelelő gyakorlatát is elemi módon veszélyezteti.

2. Vizsgálatom során, a beadványban foglaltakkal összefüggésben – a vonatkozó dokumentumok egyidejű megküldése mellett – tájékoztatást kértem Érpatak Község Önkormányzat polgármestertől az alábbi kérdésekre vonatkozóan:

- A helyi lakosok milyen módon értesülhettek a szociális tűzifa igénylésének lehetőségéről, illetve az igény elbírálásának szempontjairól?
- Hányan nyújtották be a szociális tűzifa iránti igényüket?
- Hányan részesültek ebben az ellátásban?
- Milyen szempontok alapján bírálták el az igényeket és állapították meg, hogy ki részesülhet szociális tűzifában?
- Hány benyújtott kérelmet utasítottak el, és milyen indokolással?
- A helyi szociális rendelet rendelkezik-e arról, hogy a természetbeni szociális ellátásokat milyen módon kell kiosztani?
- Milyen módon történt a tűzifa szétosztása?
- Volt-e olyan, aki – bár a helyzeténél fogva rászorult volna –, mégsem részesült ebben az ellátásban?

Tekintettel arra, hogy a megkeresésemben megjelölt határidő alatt választ nem kaptam, ezért *ismételten* megküldött levelemben újból arra kértem a polgármestert, hogy soron kívül adjon a megkeresésemben megfogalmazott kérdésekre mielőbb érdemi tájékoztatást. Mindezek ellenére az újabb levelemre választ – a jelentésem elkészültéig – nem kaptam. A polgármesternek címzett ismételt levelem megküldése mellett ugyanakkor – a minél részletesebb tájékozódás, a tényállás feltárása érdekében – szükségesnek tartottam megkeresni a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatalt is. A Kormányhivataltól a következő kérdésekre vonatkozóan kértem választ:

- A Hivatalhoz nyújtottak-e be panaszt a szociális tűzifa kiosztásának Érpatakon megvalósult rendjével szemben?
- A szociális tűzifa igénylés elutasítása miatt éltek-e fellebbezéssel a helyi lakosok?
- Hivatalból, vagy az esetleges beadványok alapján folytattak-e vizsgálatot a szociális tűzifa kiosztásának Érpatakon megvalósult rendjével összefüggésben?
- Amennyiben igen, milyen intézkedésekre került sor?

Továbbá mivel Érpatak község honlapján a vonatkozó rendeletek nem voltak találhatóak, ezért a Kormányhivataltól kértem azok megküldését is.

A kormány megbízott rövid válaszában arról tájékoztatott, hogy a szociális tűzifa Érpatakon megvalósult kiosztásának rendjével kapcsolatban *sem panaszt, sem fellebbezést nem nyújtottak be hivatalához*. A Kormányhivatal így sem hivatalból sem pedig beadványok alapján a szociális tűzifa kiosztásának rendjével kapcsolatosan vizsgálatot nem folytatott. Levele *mellékleteként ugyanakkor megküldte* Érpatak Község Önkormányzata Képviselő-testületének a szociális ellátások helyi szabályairól szóló 9/2012. (VII. 10.) önkormányzati rendeletét, valamint a szociális célú tűzifa vásárlásához kapcsolódó támogatásról szóló 11/2012. (XII. 6.) önkormányzati rendeletét.

A megküldött önkormányzati rendeletek áttanulmányozása során azonban több, alapjogi szempontból aggályos rendelkezést, tényt is észleltem, ezért *ismételten szükségesnek tartottam megkeresni* a Kormányhivatalt. Levelemben arra kértem a kormány megbízottat, hogy szíveskedjen tájékoztatni a következőkről:

- A hivatkozott önkormányzati *rendeletek megalkotását követően* a Kormányhivatal – törvényességi felügyeleti jogkörében – észlelte-e az általam aggályosnak tartott rendelkezéseket, *folytatott-e vizsgálatot* azok jogszerűségével kapcsolatban?
- Amennyiben igen, a lefolytatott eljárás milyen eredménnyel zárult?
- A rendeletekben szabályozott ellátások megítélésével, elosztásával összefüggésben – tudomásuk szerint – a polgármester döntése ellen a rászorultak éltek-e fellebbezéssel?
- Hivatala tudomása szerint Érpatakon az ellátásokra való jogosultság „megítélése” kizárólag objektív szempontok alapján történik, vagy azok folyósítása a rászorultság mellett egyéb – akár életvezetési szabályok – figyelembe vétele mellett történik?
- Ezzel összefüggésben a Hivatalhoz érkeztek-e panaszbeadványok?

Arra is felkértem a kormány megbízottat, hogy törvényességi felügyeleti jogkörében eljárva indítson vizsgálatot azzal összefüggésben, hogy Érpatakon jogszerűen, kizárólag a rászorultság elveinek figyelembe vételével osztották-e ki a szociális tüzifát, illetve, hogy a polgármester döntése ellen a rászorulóknak éltek-e fellebbezéssel, s amennyiben igen, úgy a fellebbezés elbírálása milyen eredménnyel zárult. Kezdeményeztem továbbá, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a polgármester az alapvető jogok biztosá által írt megkeresésre soron kívül válaszoljon és a kért dokumentumokat küldje meg, illetve az önkormányzati rendeletek a település hivatalos honlapján is megismerhetőek legyenek.

A kormány megbízott válaszelevelében az alábbiakról tájékoztatott. Érpatak Község Önkormányzata Képviselő-testületének a szociális ellátásokról szóló önkormányzati rendelet módosításáról szóló 12/2011. (XI.24.) önkormányzati rendelet illetve a szociális rászorultságtól függő egyes pénzbeli és természetben nyújtott szociális ellátásokról szóló 6/2008. (VII.10.) önkormányzati rendelet módosításáról szóló 2/2011. (II. 14.) önkormányzati rendeletekkel kapcsolatosan 2012. március 8-án törvényességi felhívás kibocsátására került sor. A Kormányhivatal 2012. május 31-én a hivatkozott rendeletek jogszabálysértő rendelkezéseinek – többek között a lakókörnyezet rendezettségére vonatkozó szabályokat – felülvizsgálatát indítványozta. A Kúria Önkormányzati Tanácsa a Köf.5.051/2012/6. számú határozatában a Kormányhivatal indítványát részben megalapozottnak találta.³

A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. CLXXXIX törvény (a továbbiakban: Möt.v.) 132. § (4) bekezdése alapján a Kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárása nem terjed ki – az Möt.v. 132. § (5) bekezdésben foglalt kivétellel – azokra a helyi önkormányzat és szervei által hozott határozatokra, amelyet a képviselő-testület mérlegelési jogkörében hozott, a mérlegelési jogkörben hozott döntések esetében a kormányhivatal kizárólag a döntéshozatali eljárás jogszerűségét vizsgálhatja. A fentiekkel kapcsolatosan a Kormányhivatalhoz panaszbeadványok 2012. évben nem érkeztek.

Végezetül arról is tájékoztatott, hogy válaszevele megküldésével egyidejűleg megkereste Érpatak Község Polgármesterét, hogy az alapvető jogok biztosának megkeresésére válaszoljon, valamint felhívta a figyelmét az önkormányzati rendeleteknek az önkormányzat honlapján történő Möt.v. 51. §-ából adódó közzétételi kötelezettségre.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint ennek ellátásához szükséges vizsgálati

³ Lásd: <http://www.lb.hu/hu/onkugy/kof505120126-szamu-hatarozat>

jogosultságaimat az Ajbt. határozza meg. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdésének a) pontja szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint közigazgatási szerv tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (a továbbiakban együtt: visszásság), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az Ajbt. 18. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján a közigazgatási szerv, valamint a helyi önkormányzat az alapvető jogok biztosa által vizsgálható hatóságnak minősül, Mindezek alapján megállapítottam, hogy a jelen ügyben vizsgált szervekre, azaz Érpatak Község Önkormányzatára, illetve a Kormányhivatalra az ombudsman *vizsgálati jogosultsága* – az Ajbt. hatásköri szabályai értelmében – *egyértelműen kiterjed.*

II. Az érintett alapvető jogok és elvek tekintetében

Az alapvető jogok biztosa egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggésrendszer feltárása során autonóm, objektív és neutrális módon, kizárólag alapjogi érvek felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget mandátumának. Az ombudsmanintézmény megalakulása óta az alapjogi biztos következetesen, zsinórmértékként támaszkodott az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint – az ombudsmani jogvédelem speciális vonásainak megfelelően – alkalmazta az alapjog-korlátozás alkotmányosságát megítélni hivatott alapjogi teszteket. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatályba lépését követően először a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy *„az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni”*.

A jelentés megállapításaival összefüggésben ismételten hivatkozom arra, hogy az Alaptörvény vonatkozó rendelkezéseinek szövege Alaptörvény Negyedik Módosításának hatályba lépését követően továbbra is nagyrészt megegyezik az Alkotmányban foglaltakkal, az alkotmányos követelmények és alapjogok tekintetében jellemzően nem tartalmaz olyan rendelkezéseket, amely ellentétesek volnának a korábbi alkotmányunk szövegével. Az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy *„az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni”*. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatában azt emelte ki, hogy az adott határozatban vizsgált törvényi rendelkezések esetében már az Alaptörvény Negyedik Módosítása alapján jár el a korábbi alkotmánybírósági határozatokban foglaltak felhasználhatóságát illetően. A testület ennek kapcsán elvi élel azt mondta ki azt, hogy *„az Alkotmánybíróság a hatályát veszített alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja. A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja.”*

Ha összevetjük az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében, az Alaptörvény II. cikkében, illetve az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglaltakat a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. § (1) bekezdésének, 54. § (1) bekezdésének és 70/A. § (2) bekezdésének szövegével, akkor az állapítható meg, hogy a jelen vizsgálat tárgyát képező alapvető jogok és a jogállamiság elve tekintetében nem hoz olyan változást az

Alaptörvény szövege, mely a korábbi alkotmánybírói gyakorlat elvetését, tartalmi átértékelését alátámasztaná. Így elvi megállapításaim megfogalmazása, az alapjogok és az alkotmányos elvek értelmezése során – ellenkező tartalmú alkotmánybírói döntés megszületéséig – irányadónak tekintem az Alkotmánybíróság által mind az Alaptörvény hatályba lépését megelőzően, mind pedig az azt követően meghozott határozataiban, azok indokolásában kifejtett megállapításokat, következtetéseket.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése alapján Magyarország független, *demokratikus jogállam*. Az Alkotmánybíróság korábbi töretlen gyakorlata alapján ennek a jogállami minőségnek nélkülözhetetlen eleme a *jogbiztonság*. Ahogyan pedig arra az Alkotmánybíróság felhívta a figyelmet a 30/2012. (VI. 27.) AB határozatában, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése és az Alkotmány 2. § (1) bekezdése azonosan deklarálja a jogállami klauzulát, tehát az eddig kialakított alkotmánybírói gyakorlat relevánsnak tekinthető a vizsgálat során. Az Alkotmánybíróság által gyakran hivatkozott tétel, hogy a jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. A jogállamiság elvéből folyó követelmény a közhatalom, a közigazgatás törvény alá rendeltsége: a közhatalommal rendelkező szervek a *jog által megállapított működési rendben*, a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott *korlátok között* fejtik ki tevékenységüket.⁴ Nem hagyható figyelmen kívül továbbá, hogy a *kiszámíthatóság – beleértve az egységes jogalkalmazást – és az eljárási garanciák biztosítása szorosan összekapcsolódik az egyes alanyi alapjogok, szabadságjogok védelmével*, mintegy kölcsönösen feltételezik egymást.

Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott arra, hogy a jogbiztonság követelménye magában foglalja, hogy ha törvény valamely alkotmányos, illetőleg törvényben szabályozott jog korlátozására ad jogalkotási felhatalmazást valamely közigazgatási szervnek, a törvénynek meg kell határoznia a jogalkotási hatáskör terjedelmét, annak korlátait is. Ezzel összhangban az Alkotmánybíróság a 6/1999. (IV. 21.) AB határozatában megállapította, hogy a jogállamiság követelményével összeegyeztethetetlen, alkotmányellenes helyzet áll elő azáltal, hogy az önkormányzat képviselő-testülete a szükséges jogi szabályozás hiányában, jogi kötöttségek nélkül, szabad belátása szerint korlátoz alapjogot. Az Alkotmánybíróság a 38/2012. (XI. 14.) AB határozatban kiemelte, hogy a felhatalmazó rendelkezések alkotmányosságának megítélése során vizsgálnia kell, hogy vannak-e olyan törvényi garanciák, amelyek biztosítják az önkormányzat rendeletalkotásának alkotmányos kereteit.

2. Az Alaptörvény II. cikke alapján az *emberi méltóság* sérthetetlen, minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz. A korábban irányadó és az Alaptörvény hatályba lépését követően is hivatkozási pontot jelentő alkotmánybírói gyakorlat az emberi méltósághoz való joggal kapcsolatosan arra hívja fel a figyelmet, hogy a méltóság az emberi élettel eleve együtt járó minőség, amely oszthatatlan és korlátozhatatlan, s ezért minden emberre nézve egyenlő. Az egyenlő méltósághoz való jog az élethez való joggal egységben azt biztosítja, hogy ne lehessen emberi életék értéke között jogilag különbséget tenni. Az Alkotmánybíróság kiemelte, hogy emberi méltósága és élete mindenkinek érinthetetlen, aki ember, függetlenül fizikai és szellemi fejlettségétől, illetve állapotától, és attól is, hogy emberi lehetőségéből mennyit valósított meg, és miért annyit.¹⁰

Az emberi méltósághoz való jog védelme összekapcsolódott az alkotmánybírói gyakorlatban szociális biztonsághoz való jog alkotmányos tartalmának meghatározásával. 1998-ban az Alkotmánybíróság a 32/1998. (VI. 25.) AB határozatban követelményként azt állapította meg, hogy a szociális biztonsághoz való jog a szociális ellátások összessége által

⁴ Vö. 56/1991. (XI. 8.) AB határozat.

nyújtandó olyan *megélhetési minimum állami biztosítását tartalmazza*, amely elengedhetetlen az *emberi méltósághoz való jog megvalósulásához*. 2000-ben pedig az Alkotmánybíróság elvi élel mondta ki, hogy a szociális biztonsághoz való jog *a szociális ellátások összessége által nyújtott megélhetési minimumnak az állam általi biztosítását állapítja meg*. A megélhetési minimumot biztosító szociális ellátások rendszerének kialakításakor alapvető követelmény az emberi méltóság védelme: az állam köteles az emberi lét alapvető feltételeiről gondoskodni. A megélhetési minimum garantálásából azonban konkrét részjogok, mint alkotmányos alapjogok nem vezethetők le. A határozat indokolásában kiemelte az AB, hogy a szociális biztonság alapjogánál az alkotmányossági mérce az ellátás minimális mértékének meghatározásával konkrétta vált: „*a szociális intézményrendszer keretében nyújtandó ellátásnak olyan minimumot kell nyújtania, hogy az biztosítsa az emberi méltósághoz való jog megvalósulását. Az ezt a minimumot el nem érő mértékű szolgáltatás esetében a szociális biztonsághoz való jog érvényesüléséről nem lehet beszélni*”.⁵ Az Alkotmánybíróság szerint a *szociális ellátásnak az a feladata*, hogy mindazoknak a rászorulóknak, akik nehéz anyagi, egzisztenciális helyzetbe jutottak, és más intézményrendszer (így különösen a társadalombiztosítás rendszere) révén nem képesek a *létfenntartásukat biztosító jövedelemre* szert tenni, állami segítséget nyújtson. A szociális ellátás tehát funkcióját tekintve *kiegészítő, kiegészítő jellegű*. Mindaddig, amíg valaki megfelelő jövedelemmel rendelkezik, vagy más ellátási rendszerben szolgáltatásra jogosult, szociális ellátást nem, vagy legfeljebb indokolt esetben és kiegészítő jelleggel kap. A közösség által biztosított támogatás ott lép be a rászoruló eltartásába, ahol az *öngondoskodás lehetősége már nem áll fenn*.

3. Az Alaptörvény XV. cikkének (2) bekezdése tartalmazza az *egyenlő bánásmód követelményét*, amely szerint Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja. A XV. cikk (4) bekezdése továbbá előírja, hogy Magyarország az esélyegyenlőség megvalósulását külön intézkedésekkel segíti. A két évtizedes, töretlen, az Alaptörvény fenti rendelkezése alapján továbbra is irányadónak tekinthető alkotmánybírósági gyakorlat rögzíti, hogy a *hátrányos megkülönböztetés tilalma* arra vonatkozik, hogy a jognak mindenkit egyenlőként, egyenlő méltóságú személyként kell kezelnie, az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni.

A megkülönböztetés alkotmányossága tekintetében az Alkotmánybíróság két mércét alkalmazott. Az alkotmányos alapjogok tekintetében megvalósuló egyenlőtlen bánásmód esetén annak alkotmányossága az alapvető jogok korlátozására irányadó szükségességi-arányossági teszt alapján ítélt meg. Bár az Alkotmány – ahogyan az Alaptörvény is – szövegszerűen csak az alapvető jogok tekintetében tiltotta a hátrányos megkülönböztetést, az Alkotmánybíróság szerint e tilalom, ha a megkülönböztetés sérti az emberi méltósághoz való alapvető jogot, kiterjed az egész jogrendszerre. Az Alkotmánybíróság korábbi álláspontja szerint alkotmányellenes megkülönböztetésről lehet szó, ha a jogszabály egymással összehasonlítható, a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó jogalanyok között tesz különbséget anélkül, hogy annak alkotmányos indoka lenne. A megkülönböztetés csak akkor alkotmányellenes, ha alapjogsérelmet okoz, illetőleg az alanyi jogok tekintetében az egyenlő méltóság követelményét sérti, illetve önkényes jogalkalmazásra ad lehetőséget.

Az országgyűlési biztosok az ombudsman-intézmény megalakulásától kezdődően minden rendelkezésre álló eszközzel – helyszíni ellenőrzések, hivatalból elindított vizsgálatok, jogalkotási kezdeményezések révén – igyekeztek fellépni *az egzisztenciálisan vagy más módon kiszolgáltatott emberek alapjogainak, egyenlő méltóságának védelmében*. A biztosok a kezdetektől fogva egyértelművé tették, hogy a jogvédelem és az egyenlő méltóság

⁵ Vö. 42/2000. (XI. 8.) AB határozat, megerősítette 40/2012. (XII. 6.) AB határozat.

szempontjából nincs jelentősége annak, hogy az érintettek a jelenlegi kiszolgáltattott helyzetükbe önhibájukból vagy önhibájukon kívül kerültek.

Az emberi méltósághoz való jog, illetve az egyenlő bánásmód követelményének érvényesülésével kapcsolatos ombudsmani gyakorlat alapján kiemelhetőek a következők. Egyes társadalmi csoportokhoz tartozó személyek számos okból, például az egzisztenciális helyzetük, életkoruk, egészségi, mentális állapotuk miatt minősülhetnek veszélyeztetettnek, a közös pont bennük az, hogy helyzetük miatt egyfelől kiszolgáltattottak valamennyi állami, közhatalmi beavatkozással szemben. Esetükben súlyos és közvetlen következményekkel járhat az is, ha az állam nem tesz eleget egyes alkotmányos feladatainak, a speciális, rászorultakat segítő szabályozás és gyakorlat kialakításával, fenntartásával kapcsolatos kötelezettségeit nem vagy nem megfelelően látja el. Legyen szó ugyanakkor indokolatlan közhatalmi beavatkozásról, vagy éppen állami feladat, kötelezettség elmulasztásáról, az érintettek jog-, illetve érdekérvényesítő képessége minimális.

III. Az ügy érdeme tekintetében

1. Az alapvető jogok biztosának az Alaptörvényben meghatározott feladata, hogy az alkotmányos jogokkal kapcsolatban tudomására jutott visszasságokat kivizsgálja vagy kivizsgáltsassa, és orvoslásuk érdekében általános vagy egyedi intézkedéseket kezdeményezzen. E feladat teljesítésére az Ajbt. széles körű ellenőrzési és információszerzési jogosítványokat biztosít. A törvény rendelkezik a vizsgált ügyben érintett hatóságtól, annak felügyeleti szervétől vagy egyéb szervtől való tájékoztatás, felvilágosítás, adatkérés lehetőségéről és módjáról. Az Ajbt. 21. § (2) bekezdése alapján, amennyiben a biztos adatot, felvilágosítást, magyarázatot kér, a megkeresett szerv a biztos által megállapított (de tizenöt napnál nem rövidebb) határidőn belül *köteles eleget tenni* a megkeresésnek.

A biztos feladatának ellátásához biztosított eljárási lehetőségeket az Ajbt. egyértelműen meghatározza. Az eljárási szabályok gyakorlati érvényesülése biztosítja, hogy alkotmányos feladatát el tudja látni: ha a megkeresett szerv a megkeresésre nem válaszol, akadályozza a biztos feladata ellátásában, és ennek következtében az ombudsmani intézmény kiszámítható és jogszerű működése is sérül. Megkeresésemre Érpatak Község polgármestere több hónapon át, ismételt kérés ellenére sem adott választ, amivel a vizsgálat megalapozott lefolytatását hátráltatta, a törvényben előírt válaszadási kötelezettségét nem teljesítette.

Összességében megállapítható, hogy Érpatak Község polgármestere válaszadásának elmaradása, az ismételt megkeresés és a kormányhivatali felhívás ellenére a minimális együttműködési kötelezettség megsértése önmagában alkalmas arra, hogy a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményével összefüggő visszasságot okozzon.

Tekintettel ugyanakkor arra, hogy a kormány megbízott válasza, az általa megküldött önkormányzati rendelet szövege, valamint az önkormányzat hivatalos honlapján⁶ fellelhető, a jelentéshez mellékelte közlemény szövege a rendelkezésemre állt, módomban és lehetőségem volt a panaszt érdemben is vizsgálni, illetve az önkormányzati gyakorlattal kapcsolatban tartalmi megállapításokat tenni, valamint intézkedéseket is megfogalmazni.

2. Jelen vizsgálatomat a panasz alapján *kizárólag a szociális tűzifa vásárlás támogatásával összefüggő önkormányzati gyakorlatra, valamint a rendeleti szabályozásra szűkítettem*. Így nem foglalkoztam általában az ún. érpataki modellnek nevezett program és gyakorlat, illetve egyes elemeinek alkotmányossági vizsgálatával, továbbá a jelentésben nem érintettem az önkormányzat a szociális ellátásokról szóló rendeleti szabályozását sem. Utóbbi kapcsán egyfelől rendelkezésre áll a Kúria Önkormányzati Tanácsának döntése, amelyben a testület elvi élel mondta ki, hogy törvénytörő feltételnek minősül az, amely előírta az ingatlanban lakó összes személy vonatkozásában a személyi higiénia biztosítására a rendszeres tisztálkodást, valamint az ott lakók tiszta és higiénikus ruhával való folyamatos

⁶ Lásd: <http://www.erpatok.hu/index.php?l=1&k=1&cid=85>

ellátottságát. Hasonló jellegű feltételek megállapítása álláspontom szerint nem egyszerűen törvénysértő, hanem ellentétes az érintettek emberi méltóságához, magánszférájához és önrendelkezéshez való jogával, a megalázó, szubjektív, önkényes jogalkalmazási gyakorlat alapjául szolgálhatnak.

Az érpataki szociális rendelet feltételrendszerével összefüggésben ezen túlmenően indokolt kiemelni, hogy az AJB-3384/2013. számú indítványomban kezdeményeztem a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 33. § (7) bekezdése, 38. § (9) bekezdése, illetve 132. § (4) bekezdés a) és e) pontjának vizsgálatát az Alkotmánybíróságnál. Álláspontom szerint ugyanis sérti a *jogállamiság elvét és a belőle levezetett jobbiztonság követelményét*, mivel azok az aktív korúak ellátása, valamint a lakásfenntartási támogatás nyújtásának feltételeként általános, túlságosan széles, bizonytalan megfogalmazásukkal olyan követelményeket írnak elő a rászoruló személyekkel szemben, amelyek ellenőrzése során szubjektív értékelésre, önkényes jogalkalmazásra kerülhet sor. E rendelkezések tartalmi szempontból ellentétesek az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésével, mivel megfelelő alkotmányosan legitim indok nélkül, szükségtelen módon és aránytalan mértékben korlátozva avatkoznak be az aktív korúak ellátására jogosult személyek *családi és magánélethez való jogába*. Az aktív korúak ellátása vonatkozásában álláspontom szerint a szabályozás továbbá nem egyeztethető össze az Alaptörvény XIX. cikk (1) bekezdésében foglalt *szociális biztonság*hoz való *joggal* sem, mivel a támogatásra jogosultak egy, a szociális szempontrendszerrel, rászorultságtól független körülmény miatt esnek el az emberi méltósághoz való jogból következő megélhetési minimumot biztosító támogatástól. Végül az Alaptörvény II. cikkének sem felelnek meg e rendelkezések, mivel az érintettek *emberi méltósága* is sérül azáltal, hogy a szabályok lehetőséget teremtenek az önkormányzatoknak arra, hogy a szociális ellátást kérelmezők életmódját, életvezetését a belső magánszférájukban ellenőrizzék, ezzel összefüggő szenzitív adatokat gyűjtsenek be.

Hivatalomhoz több olyan panasz is érkezett korábban, amely az említett szociális ellátásokról szóló rendelet előírásait, illetve alkalmazását kifogásolták. A szociális célú tűzifa vásárlásának támogatása összefügg a szociális ellátások (aktív korúak ellátása, illetve lakásfenntartási támogatás) feltételrendszerével, mivel aki a lakókörnyezet rendben tartása címén az önkormányzat által előírt feltételeknek nem felel meg, az ennek következményeként eleve eleshet a szociális tűzifa vásárlásának támogatásától is. A Kúria hivatkozott döntésére, valamint a folyamatban lévő alkotmánybíróági eljárásra figyelemmel ezzel együtt külön megállapításokat nem tettem, ugyanakkor ez nem zárja ki, hogy később, az Alkotmánybíróság döntését figyelembe véve ismételten áttekintsem az önkormányzati szabályozást.

3. A szociális célú tűzifa kiosztásával az állam a különösen rászoruló, idős, nagycsaládos, beteg esetleg állástalan embereknek, a minimális életfeltételek biztosításában nyújt segítséget: olyan eszköz, amely mögött egyaránt fellelhető az állam életvédelmi, méltóságvédelmi és a szociális biztonsággal kapcsolatos kötelezettségvállalása. Egy olyan speciális, elsődlegesen természetben nyújtott szociális támogatásról van szó, amelyre senkinek nincs alanyi joga, jogszerűen állapíthatóak meg annak igénybevételi feltételek annak érdekében, hogy a valóban rászorulókhöz juthasson el a segítség. A támogatásra való jogosultság általános keretfeltételeit a BM rendelet határozza meg.

Érpatak Község önkormányzatának a szociális célú tűzifa vásárlásához kapcsolódó támogatásról szóló 11/2012. (XII. 6.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör.) több szempontból is aggályosnak tekinthető *közvetve a jogállamiság elve, közvetlenül pedig az Alaptörvény 32. cikk (3) bekezdése szempontjából, amely szerint az önkormányzati rendelet más jogszabállyal nem lehet ellentétes*. Az Ör. ugyanis csak részben követi a BM rendelet feltételrendszerét: *indokolatlanul szűkíti a támogatásra jogosultak körét*, a 2. § (1) bekezdése alapján az adósságkezelési támogatásra jogosultak hiányoznak azok köréből, akiket kötelező módon előnyben kellene részesíteni a támogatás megállapításakor (vö. BM rendelet 2. § (2) bekezdés a) pont ad) alpontja). Az igénylők tisztességes eljáráshoz való joga érvényesülése

szempontjából az Ör. súlyos hiányossága, hogy 2. § (4) bekezdése nem tartalmazza azt kifejezetten, hogy a polgármester milyen formában jogosult dönteni a támogatás megállapításáról, holott a BM rendelet 2. § (3) bekezdése garanciális elemként tartalmazza, hogy minderre kizárólag határozati formában kerülhet sor. Az Ör. 1. §-a általánosságban annyit rögzít, hogy a szociális célú tűzifa vásárlásához kapcsolódó támogatás megállapítása tekintetében a szociális ellátásokról szóló rendelet eljárási rendelkezéseit kell alkalmazni. A jogorvoslathoz való jog gyakorlása szempontjából azonban aggályos az, hogy sem az Ör., sem a hivatkozott szociális ellátásokról szóló rendelet nem rögzíti, hogy a polgármester döntésével szemben mely szervhez, milyen formában fordulhat az, aki a döntést vitatja.

Mindezek alapján megállapítom, hogy Érpatak Község önkormányzatának a szociális célú tűzifa vásárlásához kapcsolódó támogatásról szóló 11/2012. (XII. 6.) önkormányzati rendeletének a jogosultak körére vonatkozó szűkítése, a polgármesteri döntés formájára és a fellebbezésre vonatkozó rendelkezéseinek hiánya a jogállamiság elvével és a jogbiztonság követelményével, a kérelmezők tisztességes eljáráshoz, valamint jogorvoslathoz való jogával összefüggő visszasságot okoz, az önkényes jogalkalmazás veszélyét teremt meg.

Megjegyzem, hogy a helyi jogalkalmazási gyakorlat vonatkozásában sajnálatos módon nem állnak rendelkezésemre információk. Érpatak Község polgármesterétől a döntés formájára, a jogorvoslati lehetőségek érvényesíthetőségére nézve sem kaptam tájékoztatást, a Kormányhivatal pedig nem folytatott törvényességi ellenőrzést erre vonatkozóan.

4. A vizsgálat az Ör. szabályainak áttekintése mellett kiterjedt az érpataki önkormányzat szociális tűzifa odaítélése gyakorlatának azon elemeire is, amelyekre a jelentésemhez mellékelt hivatalos közlemény, felhívás alapján kellő alappal lehetett következtetni. A felhívásban külön is kiemelve, a törvényi keretszabályok részleges ismertetése mellett szerepel, hogy az önkormányzat milyen módon, milyen „rangsorolási” szempontok alapján dönt túligénylés esetében. A rangsorolási feltételek közé tartozott például, hogy „*mennyire felelősségteljesen gondoskodnak gyermekeikről*”, vagy „*mennyiben rontják a település jó hírnevét*”, illetve „*a közmunka során milyen szorgalommal és mennyire tisztességesen s megbízhatóan végezték el a rájuk bízott feladatokat*”. A felhívásban ráadásul az szerepel, hogy „*amennyiben e szempontok alapján méltatlannak minősül valamelyik család, akkor kérjük, hogy ne fáradjon a kérelem beadásával és fölöslegesen ne terheljék az önkormányzat ügyintézőit, mert a kérelmük el lesz utasítva.*” Végül tájékoztat arról, hogy a tűzifa kiosztására „*elsősorban az arra érdemes beilleszkedő és példamutató életformát élő, Érpatak jó hírnevét ápoló, és a települést építő családok*” esetében kerül majd sor 2013 januárjában.

Már több jelentésben felhívtam arra a figyelmet, hogy az állam számára, legyen az jogalkotó vagy jogalkalmazó szerv, nem fakultatív feladat a szélsőségesen rászoruló polgáraitól való gondoskodás. A felelős intézkedés, a megfelelő ellátási rendszerek, kivezető mechanizmusok átgondolt működtetése, a helyzet jogállami megoldása kötelező.

A megélhetési minimum alkotmányos alapkövetelményeként meghatározott *emberi élethez és méltósághoz való jog védelmében* az állam az emberi lét alapvető feltételeiről, az emberi életet közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet elhárításáról minden esetben köteles gondoskodni. Ezen kötelezettség teljesítése során, a kihüléssel halál megelőzése érdekében alkalmazott egyik eszköz éppen a szociális tűzifa biztosítása a rászoruló, nélkülöző emberek, családok számára. Az állam ezekben a *végző helyzetekben* köteles azokról gondoskodni, akik az emberi lét alapfeltételeit önerejükben nem tudják megteremteni.⁷

Ezen ellátási kötelezettség teljesítése ugyanakkor nem köthető előzetes feltételekhez, különböző állampolgári kötelezettségek teljesítéséhez és különösen nem pontosan meg nem határozott „érdemek” teljesítéséhez.

Világosan és egyértelműen el kell ugyanis választani a szociális ellátást és az

⁷ Lásd az AJB-646/2013 számon kiadott jelentést.

esetlegesen elkövetett szabályszegések, bűncselekmények szankcionálását: az állami büntetőhatalom gyakorlása, illetve a szociális segítségnyújtás különböző funkciók és feladatok, amelyek egybemosódása alkotmányosan súlyos következményekkel jár.

Ezzel összhangban rögzíti a BM rendelet 4. § (2) bekezdése, hogy a települési önkormányzat a szociális célú tűzifában részesülőtől ellenszolgáltatást nem kérhet.

Álláspontom szerint az ellenszolgáltatás kérésének megtiltása nemcsak az anyagi ellenszolgáltatás „hiányát”, hanem – jelen esetre vetítve – az egyéb magatartásbeli vagy „érdemességi” feltételek, „ellenszolgáltatások” kérésének hiányát is jelentik. Ezt az önkormányzati rendelet nem „írhatja felül”, a rászorulókat különböző, általa meghatározott, homályos normák alapján nem rangsorolhatja. Jelen esetben nyilvánvaló, hogy a felhívásban „túljelentkezés esetére”, illetve általánosságban előírt szubjektív, önkényes, a rászorultság megállapításával semmiféle kapcsolatban sem álló feltételek az alapvető jogállami értékeket kérdőjelezik meg és súlyosan sértik a potenciális kérelmezők emberi méltóságához való jogát és az egyenlő bánásmód követelményét.

Mindezek alapján megállapítom, hogy Érpatak Község Önkormányzatának a hivatalos honlapján közzétett felhíváson alapuló gyakorlata súlyos alapjogi visszásságot okoz mind a jogállamiság elve, mind pedig az emberi méltósághoz való jog, a tisztességes eljáráshoz való jog, valamint az egyenlő bánásmód követelménye szempontjából.

A felhívás nyomán követett jogalkalmazási gyakorlat nincs összhangban sem az Ör. szabályaival, sem pedig a BM rendeletben követett szempontokkal, így tudomásszerzés esetén szükségszerűen maguk után kellett volna vonniuk a törvényesség ellenőrzéséért felelős kormányhivatal eljárását és vizsgálatát. Arra engednek ugyanis következtetni – az Ör. szabályozásai hiányosságaival kiegészülve – hogy Érpatak Községben *a polgármester kvázi diszkrecionális jogkörben, mindenféle kontroll nélkül dönt arról, hogy kit tart jogosultnak arra a településen, hogy szociális célú tűzifát igényeljen.*

Álláspontom szerint a jogállamiság alapjainak, a jog alá rendelt közhatalmi működésnek az ilyen nyílt megsértésével szemben valamennyi állami szervnek kötelezettsége a rendelkezésére álló jogi eszközökkel fellépni.

Intézkedésem

A jelentésben feltárt alapjogi visszásságok orvoslása, illetve jövőbeni bekövetkezésük lehetőségének a megelőzése érdekében,

- 1) az Ajbt. 31. § (1) bekezdése alapján *kezdeményezem Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal vezetőjénél, hogy a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 132. §-ában meghatározott törvényességi ellenőrzési jogkörében végezze el Érpatak Község önkormányzatának a szociális célú tűzifa vásárlásához kapcsolódó támogatásról szóló 11/2012. (XII. 6.) önkormányzati rendeletének, továbbá az Ör. alkalmazásával kapcsolatos, a holnapon közzétett felhívásban vázolt jogalkalmazási gyakorlatának vizsgálatát és megállapításai alapján, tegye meg a szükséges intézkedéseket a törvényesség mielőbbi helyreállítása érdekében;*
- 2) az Ajbt. 32. § (1) bekezdése alapján *kezdeményezem Érpatak Község Önkormányzatának polgármesterénél, hogy a jövőben az alapvető jogok biztosa által küldött megkeresésekre történő válaszadási kötelezettségének a megadott határidőn belül, valamennyi kérdésre kiterjedően, érdemben tegyen eleget.*

Budapest, 2013. szeptember

Prof. Dr. Szabó Máté sk.

Melléklet:

Érpatak Község Önkormányzata

4245 Érpatak, Béke u. 28.

Tel./Fax: 06 42 268 804, 06 42 568 019 Mobil: 06 30 3 355 715

FELHÍVÁS

Érpatak Község Önkormányzata a Belügyminisztérium döntése alapján szociális célú tűzifa kiosztására jogosult.

A vonatkozó törvényi szabályozások szerint a tűzifa szétosztásának feltételei a következők:

„Az a háztartás részesíthető szociális célú tűzifa támogatásban, ahol a háztartásban élők valamely tagja a következő ellátás valamelyikében részesül:

- a) aktív korúak ellátása,
- b) időskorúak ellátása,
- c) lakásfenntartási támogatásban.”

Tisztelettel kérjük Önöket, hogy ha a fent felsorolt feltételek valamelyikének (legalább egyikének) megfelel, **igényét csak akkor nyújtsa be.**

A FELMERÜLT GYAKORI FÉLREÉRTÉSEK MIATT, HANGSÚLYOZZUK, HOGY AKI CSAK LAKÁSFENNTARTÁSI TÁMOGATÁSBAN RÉSZESÜL AZ MÁR ELVILEG JOGOSULT A TŰZIFA IGÉNYLÉSRE.

TŰLIGÉNYLÉS ESETÉBEN a benyújtott kérelmek közül kiemelt ragszorolási szempont lesz az, hogy az adott család tagjai milyen mértékben tartják be a közösségi együttélés szabályait, mennyire felelősségteljesen gondoskodnak gyermekeikről, a felnőttek megtesznek-e mindent családjuk sorsának javításáért, a családok mennyire akadályozzák az önkormányzat és egyéb hatóságok munkáját, mennyiben rontják településünk jó hírnevét, milyen mértékben segítették a körözött és elfogott bűnözők bujkálását, a közmunka során milyen szorgalommal és mennyire tisztességesen s megbízhatóan végezték el a rábízott feladatokat, és mennyire együttműködők a problémák megoldása során. Amennyiben ezen szempontoknak alapján méltatlannak minősül valamelyik család, akkor kérjük, hogy ne fáradjon a kérelem beadásával és fölöslegesen ne terheljék az önkormányzat ügyintézőit, mert a kérelmük el lesz utasítva.

Szociális tűzifa iránti kérelem igénylésének határidejét 2013. január 24-e 17 óráig meghosszabbítottuk, a kérelmeket ezen határidő letelte előtt kérjük benyújtani a Polgármesteri Hivatalban. A határidő-hosszabbításnak megfelelően az elbírált kérelmek alapján, 2013. február 04-ével kezdődő héten fogjuk kiosztani a tűzifát, elsősorban az arra érdemes beilleszkedő és példamutató életformát élő, Érpatak jó-hírnevét ápoló, és a települést építő családok részére.

Azonos laccímmel rendelkező több kérelmező esetén csak egy személy részére lehet a támogatás megállapítani.

A tűzifa igényléséhez formanyomtatvány kitöltése szükséges, amely a Polgármesteri Hivatalban szerezhető be!

Tisztelettel:

Dr. Orosz Mihály Zoltán
polgármester

